

TY JSI PANE,
MÉ JEDINÉ
DOBRO!

2

SŽ
SLOVO ŽIVOTA

«Já jsem dveře. Kdo vejde
skrze mě, bude zachráněn;
bude moci vcházet i
vycházet a najde pastvu»

Jan 10, 9

Podle komentáře **Chiary Lubichové**
upravilo centrum Gen3

Pod lupou...

Ježíš je cestou, je **dveřmi**
vedoucími k Otci,
k samotnému Bohu.

Kdy se Ježíš stává dveřmi
dokořán otevřenými?

Na kříži, ve své opuštěnosti,
ve chvíli, kdy se zdá, že se
jemu samotnému nebeská
brána uzavřela. Tehdy se
pro nás všechny stává
branou do nebe.

On vykonal svoji část. Nyní
každý z nás má vykonat
svoji malou část a projít
touto branou.

Jak?

Když nás překvapí **zklamání**,
jsme něčím otřeseni či za-
skočení **nečekaným neště-
stím** nebo **nepochopitelnou**
nemocí, můžeme si pokaždé
připomenout Ježíšovu bolest.
On sám na sobě zakoušel
všechny tyto a tisíce dalších
zkoušek.

Jaké jsou moje
“úzké dveře”?

On je přítomný ve všem, co
je bolestné. Každá naše
bolest nese jedno z jeho
jmen. Pokusme se tedy
rozpoznávat Ježíše ve
všech úskalích života,
a řici mu hned, jak si to
uvědomíme.

**“Ty jsi Pane,
mé jediné
dobro!”**

A potom udělat něco
konkrétního pro
ulehčení utrpení
druhých lidí.

Na příklad:

Budeme tak
překračovat práh
**oně brány a nachá-
zet za ní dříve ne-
poznanou radost**
a novou plnost
života.

Angela z Itálie

vypráví...

Před časem, bez nějakého zvlá-
štního důvodu jsem měla pocit, že
všechno by bylo jednodušší,
kdybch přestala žít podle evan-
gelia. Nemusela bych se snažit
„milovat jako první“, „mít ráda
všechny“! Najednou se mi zdálo
všechno hloupé a neúčinné. **Ztratila**
jsem Ježíše! Bylo to hrozné. Na-
jednou jsem byla sama a nešťastná.
Něco ve mně se chtělo k Ježíši
vrátit, něco se ale bránilo. Hodně
jsem se modlila, i když se mi zdálo,
že On už není.

Jednou v neděli večer jsem šla sama
na mši. Stála jsem vzadu, smutná,
mši jsem vlastně nesledovala. Ne-
chtělo se mi. Pak jsem pohlédla
vzhůru a uviděla ukřižovaného Krista.
Ježíše, který na kříži křičel, že ho
Otec opustil. **Bylo to zvláštní, pro-
tože i já jsem se cítila jako on –**
opuštěná. Jako by se obracel ke
mně. V tom okamžiku jsem vstoupila
do své bolesti a milovala v ní Ježíše,
protože jsem ho rozpoznala ve svém
smutku, v pochybnostech. Náhle jsem
zakusila obrovskou radost. **Děkovala**
jsem Bohu, protože jsem nikdy
před tím nezakusila tak velkou
lásku.

Napiš své zkušenosti na fórum:
www.teens4unity.net